

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
- Друкарня: 29-26

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Львів. 19. серпня 1928.

[illegible]

(Допис з Югославії.)

3. свогого становища давали і на інтелігенцію і на всі інші класи. Велі коши — на його думку — спілку вартувати, обіймав приносить користь селянству до селянство не джерело знання і класу, а інтелігент є лише категорією його спадщини. У Радців селянство стоїдилося нічим і повністю народу як об'єктом так і предметом. Радців рух не є здійснюваним класовим рухом, бо Радців не розуміє селянства, як класу, але бачив як класів, якому має служити і державі і громаді. Тому те він і не організував селянства як класи, не творив соціально-економічної організації селянства (напр. кооперативної), котра є основою подібних селянських рухів (в Болгарії, Чехословаччині та ін.). Велі найважливіші реформи в аграрній ділянці здійснювати без нього, а часто і проти нього. В його державі Югославії перевернула аграрну реформу, але Радів не держав до неї належати участі. Кооперативний рух почали і розвивати в без Радців свого кооператора не владзі. Те здійснені тоді заклади Радівців-жовтих, що не державі

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Ю. Горюшенко в ролі Кліма Обука або як американська „Свобода“ інформує своїх читачів про старокраєві справи.

Будиним добре ситуюванним, але можливе погіршити постачанням шоденником (по-за Радянської України) є американська „Свобода“. Будучи органом „Українського Народного Союзу“ у Вашингтоні, Державі, може цей шоденник бути органом добре поставленого органу. На жаль, чи то через штурницько-нагуминковий відношення до цієї переважно пресової трибуни управи Союзу, чи через байдужість редакції, яка прагне адебітнішого пожитку, себто займається „кравецтвом“, а не публіцистичною працею, „Свобода“ є збірком недовгоживучих передруків і „сварбінців“ графоманської балаканини. Навіть у фейлстонах, за винятком цілком мемуаристичних, готується йона неперевіреними відпачками з убогого старо-кравецького стола. Під цим оглядом наш американський шоденник у відомій мірі некорисно відбиває навіть ті багаті американсько-українські тижневіки, які розпоряджаються свіжішим і ціннішим публіцистичним і літературним матеріалом, як шоденник „Свобода“.

Осередком зацікавлення українських читачів в Америці є старокраєві справи. І ось чому природно! Бо це довго американський українці цікавиться своєю першою батьківщиною, як довго він боїть її боліти й радіє її радощам, так довго є він ще як не активним, то щонайменше пасивним членом великої української сім'ї. В умовах американського життя, головне в Вашингтоні, Державі, більшість української еміграції, а головне більшість американських уродженців українського походження, знаходиться на постійній площині денационалізації. Тому в реферуванні, а тим більше в асесуванні старокраєвих справ треба бути дуже обережним, а щонайменше правдомовним. Тимчасом на сторінках українсько-американської преси зустрічаємо правдиві перекази сплетництва, брехні й особливо порохування не говорять вже про байдужість до неба о німості тенденційності. Подивившись зустрічавши й дешевенну поперехову „критику“ старокраєвих відносин. Це вже — можна сказати — гірший сорт тенденційності. Але кому потрібна та „критика“ й які її можуть бути вислідки?

Для старого краю навіть справжня, глибока критика має слабе значіння, бо поза кількома журнальними нігто українсько-американської преси не має спроможності не то читати, але й переглядати.

Знову ж серед американських читачів та „критика“, особисті порохування, сплетництва, наклепи й брехня вводять тільки замішання і мусять викликати враження, що старокраєве громадянство не абстрактно угодівля, запровадження і великих швидкостей.

Особливо Українське Нац.-Демокр. Об'єднання є в Америці „за молі“. Що йому приписують всі ці головні гріхи комуністичні, сальдери, радикали й клерикали — це ще в повсякденній дові американських всіх застостей може бути в порядку річей. Але що в українсько-американській напівшляху пресі, а особливо „Свободі“, є то під непереможним впливом пороко-партиїної до УНДО преси, це вже спеціальність тільки нашого життя і тієї трудливості та безобличності, яка є прикметою сучасному періоду нашого життя.

Що ж торкається американської „Свободи“, то це одне адрас в очі: В повсякденному періоді вона користується майже виключно еміграційними кореспонденціями про життя-буття краю. Зовсім природно, що ті кореспонденції, подавані на основі кравецької преси (антязіно конфіскованої) у відповідному соці, часто далеко відбигали від дійсності й подавали її в кривому зеркалі. Та як довго кореспондентами „Свободи“ були д-р М. Лозинський і проф. Б. Лепкий, люди високої культури й великої письменницької ерудиції, так довго ті кореспонденції й статті отримали в відповідному рівні, так довго вони могли приносити користь читачам і справі, що під той час була в порядку для. В останньому часі „Свобода“ обмежилася тільки до одного кореспондента, який на її сторінках виступав під найблизькороднішими псевдонімами і криптонімами. Це старий вігліз і напівліз, який від десюток літ дивився на всі наші життєві маніфестації поперехову, по дилетантськи, криву приаму автореклами, еготизму і своєрідного еготизму. Пробувши десюток літ за кордоном і відставши від краю, нездатний орієнтуватися в змінених умовах, він, старий антагоніст передової національно-демократії (яку він називав „нац.-демократією“), а тепер Об'єднання, прибитий і зневірений, асортований з життям з його всестороннього ходу, — вводить тепер на сторінках „Свободи“ порохування зі своїми уявними противниками і в графоманській балаканині „назчас“ наших американських земляків про те, як „у світі жити“.

В липневих числах „Свободи“ зустрічаємо довжелезні кореспонденції п. Ю. Горюшенка (такий тепер його псевдонім!) з дописком: „Оригінальна дописка від Львова“. Очевидно, вже на основі скопійованої події і справ видно, що той допис

не від Львова, тільки в Галичині, Заболото-ва чи Обертині. Зайвим було би передавати від і зміст цих беззастережних бала-чок „на віз“. Виставляю, що по дній відомій анекдоті про слова „слова“ і справа польська“, він серед великої самозамати вставляє таке твердження:

„Тільки я всього, що то, що це по-літало з нашої державності. Президент Петрушевич зі своїм „центром“ не асесує вибори, але далі стоїть на сторожі прав українського народу у Західній Україні з Буковини та Закарпат-тєм включно“.

Говорити про потреби пропаганди за кордоном, закону вірності та сама історія:

„Річ очевидно, що тут треба би спори-статися також вже є готовою загальною організацією президента Петрушеви-ча — та шок! — коли слуги партії (??) упередження наших галицьких по-літиків стоїть цьому на перешкоді!“

Це є „те, що найважливіше“ в „оригі-нальних дописках від Львова“. А що вони є „оригінальними“, то ніде правди діти, бо справу життя, розвитку і асесування наро-ду звязують з одною особою, над якою історія перейшла вже до денного поряд-ку. Але шок поради на „літературний спосіб думання“?

Емеритований посол широко займаєть-ся теперішніми нашими послани, від-ними білетами іди залізницею (видно, що недостача такого білету йому гостро дошкулює!), їх політикою і т. д. Про ві-дому промову голови Українського Каю-бу д-ра Дмитра Левницького, він пише:

„Та промова голови УНДО є переня-та високо-політичним державним асес-лом і свідчить про неабиякий політич-ний хист д-ра Дмитра Левницького. Зро-била вона цілком красиву велику і милу несподіванку у дана доказ, що бодей-голова того Українського Каюбу до у-годівлі не належить“.

А в другому місці читаємо таке:

„Впротім і між Унідистами є дві те-чі: одна більше угодова (О. Луцький, Загайкевич, Куніцький і др.), а друга більше опозиційна, котру представляє-головино посол Палія. Угодівля є біль-ше — хоч сам голова унідистського елю-

бу д-р Дмитро Левницький є досить о-позиційно настроєний“.

Отже якщо воно так, то раз болей д-р Дм. Левницький „не належить до угодів-лі“, а другий раз він є вже лише „до-сить опозиційно настроєний“, а на той „більше опозиційної течії стоїть вже пос. Палія, а не єдиний не-угодівля д-р Дм. Левницький? Як же воно так, що на той „угодівля“ елюбу, асесування зі самих „угодівля“, хоч деякі з його членів є більш або менше опозиційно настроєні стоїть той, що „до угодівлі не на-лежить“? Там у всьому мусить бути якась логіка!

Очевидно на ці логічні маніври не на-ходимо відповіді в „оригінальних допи-сках від Львова“.

Але вже вершом „оригінальності“ п. Горюшенка є його напад на упевіські ор-гани „Раді“ і „Праці“, що вони бойкоту-ють свого шефа, мовчазко помилують „його працю для західно-українських зе-мель“. Правда, раз ті органи заговорили про свого шефа, але аж примушені до того — о, боги! — „Ділом“ з приводу За-карпатської України“. Кепсько діється і данський державі через цю мовчанку у неспівісних органах

„А коли би так — каже п. Горюшен-ко — „Раді“ і „Праці“ і на далі бойко-тували свого шефа як досі — то звід-ки може та (себто галицька) інтеліген-ція знати, що властиво пан Президент робить“...

От такої заспіває п. Горюшенко. Але цей опів є розпеченим залізом, яким він ве-реться татуувати упевіську братів, спо-лічуючи американських земляків і в президента, що його органи не викону-ють рекламних обов'язків. А звідси вже лише один крок до того, щоб до-магатися перелачі тих обов'язків у руки п. Горюшенка.

Ну, та це вже справа між п. президентом, його підчиненими, п. Горюшенком і американською „Свободою“. Нам до цього ніякого діла немає.

Ось так найбільший український нап-опальний орган в Америці інформує аме-риканських земляків про старокраєві справи й розв'язує важливі питання по-літичного життя. Що великі міселінгиді й відумки та „пророчества“ випускає п. Горюшенко, не орозуміє, бо він ніколи не мав глибокого розуміння суспільно-полі-тичних явищ поза своєю особою, а ореш-тою — найбільшим асесом старої зло-диї є він, але неорозуміє для нас, як такі мудрість може містити україн-сько-американський шоденник. А може Америка наскрізь перероджує людей і уподібнює їх до Горюшенків!

Збіже і пашу

дорібок Вашої цілорічної праці, забезпечуйте від огню тільки а своїм Товаристві взаємних обезпечені

„ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА Ч. 20.

Інформації уділюють місцеві агенції.

205

5-7

О. Д-Р ІОСИФ ЗАСТИРЕЦЬ.

Як обновити митрополічу кате-дральну церкву св. Юра у Львові.

I.

Історія церкви св. Юра у Львові дуже давня. Повстала вона в часі, коли починаються тут перші хри-стіянські українці. Серед букового, гу-стого ліса, який тягнувся до Зубра (там полювали наші князі на „жуб-рі“—турі), поставив основник Львова наш король Данило на ли-нійній святоюрській горі, де є ка-тедра митрополитів, церквою для свого брата, князя Василька. Ва-силько проживав тут у підземній печері на старій своїй ліжці „у уде-ченню і посвяті для Бога“. Мабуть тут і похований. За ки. Льва осіли тут черці. Ту церквою св. Юра і монастир зничив польський король Казимир Вел. в часі свого пер-шого, нещасного походу на Львів у 1340 р.

Енергійний ігумен Евтимій почав уже в найближчій, 1341 р. відбудовувати нову церкву св. Юра (остан-ній галицький князь авалієся Юрами) і велів виляти давін в честь дитон-сько-українського князя Любарта Дмитра, який запанував тоді у нас (а не Казимир, котрий зняв наше князівство і Львів аж в 1349 р.) Давін той висить у земі при церкві й до нині. Ту муровану церкву ста-

вив будівничий Доре, той самий, що будував і вірменську церкву у Львові. Наша церква, викінчена 1347 р., стояла до 1744 р., коли то митрополит Танас Шептицький ве-лів її збудити, щоб виставити нову, нинішню величаву катедру.

Значучу, що по упадку Галича за Ягайлонів, відколи (1539 р.) осно-вано у Львові друге наше єпископ-ство, саме церква св. Юра була й катедральною. Обслуговували її світ-ські священники. Тільки єпископ Іосиф Шумлянський, який прийняв унію, впровадив до тої катедрі оо. Василян, котрих на домагання єпи-скопа Білянського (1779—1798) у-сунував Марія Тереза, згл. Іосиф II.; але наслідок рекурсив та Напо-леонських воєн покинули вони св. Юра аж 1817 р. і перенеслися до цер-кви св. Онуфрія на Жовківське пе-редмістя.

Першого вересня 1744 р. положе-но угодний камінь під нинішню на-шу катедру. Митрополит Танас о-стаив, умираючи, свого і зібран-ного від духовенства на будову тої церкви гроша в сумі 116.820 поль-ських золотих, а за його наслідника, єпископа Льва Шептицького, який ужив тих грошей і на оснування ді-єцезального семінарія, зібрав ду-ховенство від себе дальших 147.383 зол. За ті гроші збудовано цю ка-тедру.

Церква св. Юра є найкращою чи не на цілу середню Європу будів-лею стилю барокового, що перехо-

дить у рококо. Будівничий чудово згармонізував її з тереном і прегар-но розмістив інші святоюрські бу-дівлі, капітулу і митрополічу па-лату. Збудував також незвичайно гарні ворота, які розміщують пре-красно подвір'я і площу перед цер-квою й палатою митрополитів.

Як церква, так і всі її аксесорії те-пер сильно підупали і потребують обнови, бо час і атмосферичні впли-ви зробили за близько два століття своє. Чудову ту святиню треба вмі-ло відновити. Думаю, що й мій пер-ший голос в тій справі не буде зай-вим.

Перед першою великою брамою-мурами, що відділяють святоюрські забудування від вел. площі св. Юра, є округле, залізними штахетами об-ведене місце під цвітник. Уважаю те місце при вїзді до св. Юра за най-відповідніше під пам'ятник для най-кращого нашого проповідника сло-ва Божого в народній мові і націо-нального поета Маркіяна Шашке-вича. — Згадані перші ворота ма-ють на краях високого мало заміт-ного, інтересного для архітектоніки муру дві прегарно зроблені статуї святих нашої церкви, яких погрудя-торзо переходить згл. гармонізує дуже швидко з так званими камінними ліхтарями, порозміщувалими на церкві св. Юра й інших мурах. З огляду на те, що ті камінні статуї сильно ушкоджуються, радив би я їх відлити в олові, дешеві, але дуже добрим матеріалі на атмосферичні

зміни та вельми тривалі. Колиб ко-го ця гадка дузувала, тому вкажу-ла оловяну чудову статулю роботи Рафаєля Доннера у Відні. Всі ка-мінні ліхтарні радив би я також від-лити як не в бронзі, то в олові. Ліх-тарні, зрештою негарні, у львівській польській катедрі перероблено кіль-ка літ тому в ненайліпші бляшани. Таксамо належало би зробити при інших дуже артистично і гарно зро-блених жіночних персонажах і мі-трою над другими воротами, котрі впроваджують нас на подвір'я перед церквою і митрополічою па-латою.

Дуже гарні двобічні сходи з ка-мінною балюстрадою, украшені ан-геліками, ведуть нас під двері цер-кви, а в їх будівлі проти дверей митрополічної палати є печера зі ста-туєю пустинижителя св. Онуфрія, яка менше підпадає впливам дощу, бо є ліпше хоронена і закрита до-скою; через те висихає все камін-я та не росте на ній мох. На самій середині віддалення від св. Онуф-рія і митрополічних дверей палати є єлісовате, загороджене місце. От там би поставити пам'ятник князя Василька, що чи до пер-шого замешкував печері Святоюра. Звернений лицем до печері був би символічним членом до послідуван-ня святих Онуфрія.

(Докінчений буде.)

перенісся вже тепер. Перенесено грошей і жартівських паперів на білони (міліари) доларів. Підчас переносу з Честна Ст. степі грошей кордон поїзтів. Головна садиба довга на 119 стіп, широка на 65 стіп і висота на 47 стіп. Вона викладена мармуром з Італії. Капа (воли), де зберігаються все майно банку, має п'ять ставків дерев, з яких кожній вміщає по 20.000 фунтів.

— 30 літ як напали на жінок. Суддя Геррі С. Мен Девітт в Філадельфії засудив Філіпа Гокінса на 30 літ тюрми за напади на жінок. Гокінс походить з Нашвилла, в штаті Теннессі; підчас війни був у Франції, де потерпів від отруйних газів. Перед війною місяцями приманював він до Філадельфії, де придумав собі злочинне заняття. Ходив ранками і вечорами по домах, де були жінки, що є кімнати до випити, а уявляючи до середини, нападів на жінок і дівчат, намагався їх закусувати. Довго він вихоплювався з рук поліції, аж врешті попався. Невдовзі зайшов до одного дому і хотів зачати свої плути з одною жінкою, не знаючи, що це жінка полісмена. Довго мерщій прикидався позитивну патрулю, яка зробила кілька злочинних нападів бандита. На суді показалося богато жінок, що їх Гокінс нападав і свідчили проти нього. Знав він сказати тільки на свою оборону те, що він „загазований“ і не знає, що робить.

— З постійної хвороби. Біля села Трубиці в сусідньому повіті, знайшли в лісі трупа 24-літнього селянина Лукомського, збитого невідомим злочинцем. — В Закарпатті викликала велику паніку умово недужий учитель з Кракова, Фридрих Швед. З важким трудом вдалося його відставити до шпиталю для умово недужих. — На рік тюрми засудили 53-літню Розалію Білер на Польському Шлезьку за те, що вона змушувала своїх 3 доньок заробляти проституцією.

— Катастрофи й нещастя. Наз Байкалом горять від двох тижнів ліси. Ратинична акція, при якій зазначили в тисячі людей, покинула безуспішно. — Наслідком вибуху мітла в львівському поштовому поїзді Білгород-Нім. згинувло 2 залізничників і машиніст. — В Харкові мала місце трамвайна катастрофа, при якій було 23 важко ранених. — В Кан, на французькій річці, врештували 15-літнього хлопця, який через довгий час підпалював дома, тому, що він пожежі справляв йому велику приємність.

— Вікисення. Від Дирекції „Нового Українського Театру“ дістаємо таке висношення: Своєю часу була в „Ділі“ агадія, що до Нового Українського Театру заангажована пані Айдарова. Заслужив арукарський чортик зробив з цього заангажовання пана Айдарова. З уваги на те заявлено, що пана Айдарова Дирекція „Нового Українського Театру“ до свого ансамблю не ангажувала. Шкоди до пани Айдарової, то вона пробувши в „Н. У. Т.“ два і пів місяця насалдом вилути його опустила. — Крім того Дирекція подала до примхного відомо, що з б. артистом „Нового Театру“ п. Степовим вона нічого спільного не має. Т-во артистів цього театру виключило п. Степового зі свого середовища за те, що він допускався нечесних, пошкандолючих зв'язків українського артиста емігранта, через що приносив сором славі театральній трупі. — З правдою пошлюю Панас Карабінєвич, директор „Нового Українського Театру“.

Кіна.

„Апокаліпсис“. „Дитя парку“. „Байка“. „Діагональ з китайської ділянки“. „Печора Смерті“. „Лек“. „Даму у спеціальних вагонах“. „Палач“. „Пішки для однієї жінки“. „Фатиморгана“. „Пат і Паташон як послизнички“.

Всі українські діти до української школи! — Хто минає рідну школу і посилав дитину до чужої школи, той ворог своєї дитини й української нації!

Дописи.

ЗБІРАЖИНА (Справознавець віче в Клебанівці). Користуючись з короткого побуту в Збіражчині (на святі 12 липня п. р. в селі Лисичинцях, про що вже в „Ділі“ писався), відвідав о. прадать Кукицький с. Каєбанівку. Про приїзд о. посла довідкався клебанівчанин в останній хвилині, тому маніфестаційне привітання о. Кукицького було дозволом широго та повного лавіри виборців до свого посла. Приїзд до Клебанівки відбувся дуже тріумфально і великим скандалом. Вперше в селі о. посол поклаував коротко як привітання, а особливо лаукав бандерів та закінчив тріумфом „Сла-

ва! Опісля в саді „Народного Дому“, наповнений битком, вдав о. посол у двогодинний відомленням жит в діяльність Української Парламентарної Репрезентатив. Іменем села Клебанівки одикував о. дещо Комітетський о. посол за трух та за відвідання і національним гнином закінчилося це негідне віче.

ВІДОЗВИ й КОМУНІКАТИ.

З Т-ва Прихильників Освіти.

Комуникат.

Товариство Прихильників Освіти у Львові, якого завданням є нести матеріальну та моральну допомогу студентам високим шкіл, звертається до всього Українського Громадянства, а в першу чергу до Студентства, яке в існуванні цього Товариства є найбільше заінтересоване, з закликом негайно заснувати Комітет для переведення збіркової акції в грошах і натуралах у вересні п. р. „Місний Український Студент“. Заснування Комітетів належить оголосити негайно до Товариства Прихильників Освіти у Львові. Ретинці збірки в подальших новинах будуть оголошені по одержанні дозволів від відповідних урядів окремими комунікатами в пресі. (Дозвіл від тернопільського воєводства вже в даній т. пресі). Тоді розсилатиме канцелярія Товариства всі потрібні формуляри для збірки. Ближче в формальні уряди канцелярія Товариства Прихильників Освіти у Львові, вул. Сучинського ч. 21. Для устних інформацій канцелярія відчинена кожного дня крім неділі і свят. Ці год. 11—12.

За Видів Товариства:

Володимир Децишевич
голова.
Омелян Пражньовський
секретар.

Нові книжки й журнали.

Літвон Ігнатович: Марта Борецька. Історичне оповідання зі вступом і прижиттими Миколи Матвія Мельнича Четверте видання. Накладом Української Книгарні й Антикарні у Львові, вул. Рутівського ч. 22.

Слово про Ігоря Похид. Вступ, переклад і пояснення Петра Олександр Костриби. Львів 1928. Накладом Української Книгарні й Антикарні у Львові, вул. Рутівського ч. 22.

Іван Левцький-Гічей. Запорожці. Бібліотека літературних перлин ч. 1. Спілкове видання у Львові.

Піптея Іван Кулиш Орися. Бібліотека літературних перлин ч. 2. Спілкове видання у Львові.

Життя й революція. Місячний. Книжка VIII за серпень 1928 р. Державне Видавництво України. Зміст: М. Терещенко: Візія. Я. Качура: Чад. В. Сосюра: Літ на верби огонь янтаря... Ю. Смолич: Мона навчання. Л. Гребінка: З пильо „Перебій серця“. М. Галич: Весело. М. Булатович: Балада. І. Вишневий: На передмісті. Ш. Андерсон: Усі враг. Г. Ібсен: Поезія. Б. Якубський: Творчий шлях поета. О. Буртат: Генрик Ібсен. Д. Бузько: Шляхи розвитку економічної справи на Україні. М. Гладкий: Понизування наукового знання. Нотатки. Біографія. Нові українські письменники за 1927 р.

Вікна. Література — мистецтво — критика. Рік 1 ч. 6.

Le Cri des peuples. Première année — N° 11. Paris.

Вестник Крестьянской России. Надає Центрального Комітету „Крестьянской России — Трудовой Крестьянской Партии“. Н-р 1. Июнь, Прага 1928.

Walka Klas. Organ Komunistycznej Partji Zachodniej Ukrainy. Lwów, wyszedł marzec. V. 1—3. Rok I.

Informator Pocztowo-Kolejowy. Warszawski Instytut Wydawniczy, „Polonia“.

Morze. Organ Ligi Morskiej i Rzecznej. Nr. 8. Warszawa, sierpień 1928 r.

ОПОВІСТКИ.

„Вертеп Наших Днів“ — Галактіона Чіпки і Ле-ле!

Доліна, вівторок 21/8

Богатин, середа 22/8

Трускавець, четвер 23/8 2742—3

Новий Український Театр під дир. Паника Кар Бівєвича.

Романти 20. VIII. Маруся Богуславка.

Калуж 21. VIII. Пінгала Ала.

22. VIII. Маруся Богуславка.

Войничів 23. VIII. Пінгала Ала.

24. VIII. ВІА.

25. VIII. Сирітня Аск.

27. VIII. Маруся Богуславка.

Вписи до середньої загально-прошколової школи (дівочої), відбуваються щодня в заріді С. С. Васильюк у Львові, вул. Дауготта ч. 17. Початок навч. дня 6. вересня 1928 р. 261 2—3

Блохи розносять заразки.

Блохи та інші комахи доскуюють однаково як бідним так і багатим. Багатство і чистота не хоронять нас перед комахами.

БОРОНІТЬСЯ за допомогою ФЛІТУ.

Як наслідок нових старань і дослідів, ФЛІТ є найкращим засобом, що цілковито знищує мух, комарів, блох, прусаків та інші комах. ФЛІТ доходить до всіх шпар та щіли, убиваючи в них комах та їх гнізд. ФЛІТ знищує моли разом з гніздами, забезпечує одні матеріали. ФЛІТ не палисть найделікатніші тканини і матеріали. ФЛІТ зменшує неприємний запах до людей і худоби.

Набувати можна у всіх аптеках і аптечних складах.

Центральне заступництво в Польщі

„Standard Nobel w Polsce“ S. A.
Centrala-Warszawa, Al. Jerozolimska 57.

Власні склади і представництва у всіх великих містах Польщі.

НИЩИТЬ:

мух, комарів, мушкетерів, блох, блох, прусаків і всі інші комахи та їх гніздами.

Для огляду каталогу навіщо, порозуміти річущим розпорядженням

На „Рідну Школу“ вложили Віл Карло Яковський стар. хоміс. Кострози Скарбу у Дембін 25 год. замість присутності на веселлі п. Євгеній Яковської а п. Василем Костюком, богословом в Рожнітої, Михайло Федорович майстер ковальський і ам. дол. і визнає до зложення тойж кноти Антона Кухарського з Хирова і Йосифа Лесика з Турки та інших майстрів. — Жертводання скла дає щире подяку Головна Управа. 282 1—1

Позір Чортківщина! Для 3. вересня п. р. відбудуться в „Народній Домі“ о годни 12-й в пол. Звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ УПТ. а Чорткові. Порядок дня поданий в ревісальних об'явах. — Кружок „Рідної Школи“ У. П. Т. в Чорткові. 285 1—1

Приватна гімназія „Рідної Школи“ з правом прилюдності в Чорткові. Вступні іспити до приготуваної і до І. класу відбудуться для 31. серпня, до класу від II—VI. відбудуться для 30. серпня. — Управа. 287 1—3

Кружок „Рідної Школи“ в Чорткові пошукує моголого, меткого чоловіка, що буде лавити з кіном Кружка. — Голоситись в Управі української гімназії. Неприйняті без відповідей. — Старшина. 287 1—3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПЛАТИМО високі ціни за золото, бриланти і перли Домбровської — Ровна жевскі, Львів Готель (Моржа), вул. Академічна ч. 2. Оцінка безплатно. 2481 9—7

АДВОКАТ д-р Стефан Мухаревський в Таласті місті (Таусте) приймає рутинного клієнта. 262 2—3

ПРИЙМУ панночки на станцію, зата і харч азорної, недалеко семінарів жіночих. — Р. Левинська, вдова по сьоменику, вул. Кентинського ч. 58 (продовжене Шентинського). 266 3—3

ЖЕНА гім. професора приймає учеників ці на мешкання. Просторе мешкання, гарно пологове, фортепія до ужитку. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Гімназія“. 256 3—3

НА СТАНЦІЮ прийму 2-ох учеників ці; близько головної гімназії. Кордаєвич. радник скарб. Мурарська 48 і пов. 268 2—8

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВІРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ у цілім краю відома фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 5. Купують бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 3 110-7

ПРИЙМУ на станцію 1 або 2 панночки учениці. Кілька хвиля ходу до гімназії. — вул. Котановського ч. 8, партер ч. дверей 42. 283 1—2

КАМЕНІЦЯ двоповерхова комфортабельна кімнати вільні з околиці вул. Потольського продась „Петерітас“ вул. Ягальонська 17. 283 1—2

ПРИЙМУ дві панночки на станцію. — вул. Виспянського ч. 12. Відв. на коло візів. 284 1—2

ПРИЙМУ дві семінаристки на станцію, п'ять хвиля ходу від державного семінара і Васильюк. — Зголошення Тухля „пенсіонат“ Дора. 2791—3

ПОШУКУЄТЬСЯ учителька до трох дітей з народних шкіл і до науки гри на фортепія. — Адреса: Уряд парохіальний, Любича зина, пошта Любича королівська. 281 1—2

ІНТЕЛІГЕНТНА родина приймає на станцію учеників. — вул. Косицька 18 а П. (біля Калетської). 280 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. П. п.

Скріплювання згинаючих зубів, лавобування й викидання зубів без болу Шугуні зуби в кавчуку і золоті міст амеріканської системи. Пациєнти з провінції полагождуються в найкращому часі. П. і. Урядовим і студентам значна зб. знижка. (Полікліні в снігатах. 3—2

Вже крайня пора слати замовлення на

ЗИМОВЕ ВЗУТТЯ

до фабрики ріжнородних пантофлів і папуців

Т. ПРОЦИШИНА

Львів, вул. Вроновських ч. 4. (Замовлення з провінції полагождуються негайно). 2—10